

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: OHelsea 3-3878
NO. 199. — ŠTEV. 199.

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879
NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 25, 1933. — PETEK, 25. AVGUSTA 1933

TELEFON: OHelsea 3-3878
VOLUME XLII. — LETNIK XLII

ROOSEVELT POZIVA PREMGOVNE BARONE K NAGLICI

ZASTOPNIKI UNIJE MORNARIŠKIH DELAVCEV SO ZAHTEVALI PRIZNANJE SOVJET. RUSIJE

Ako se premogovni baroni kaj kmalu ne bodo sporazumeli, jim bo vlada diktirala pogoje. — Trgovci zahtevajo zaščito pred nepošteno konkurenco. — Johnson je rekel pristaniškim delavcem, da ne morejo ničesar zapovedati, pač bo pa vlada vpoševala njihove želje.

WASHINGTON, D. C., 24. avgusta. — Predsednik Roosevelt je danes resno pozval lastnike rogov mehkega premoga v Pennsylvaniji, naj se čimprej sporazumejo glede pravilnika, ki bo določal višje plače in krajši delovni čas. Če se to ne bo v doglednem času zgodilo, jim bo vlada diktirala svoje pogoje.

Predsednikovo poslanico je izročil premogovnim baronom industrijalni administrator Hugh S. Johnson.

Rekel je, da hoče predsednik naglo spraviti industrijo mehkega premoga pod višnjevega orla ter dostavil: —

— Dosti bolj povoljni bi nam bilo, če bi se lastniki premogovnikov sami sporazumeli. Toda če ne bo šlo zlepa, bo moralo iti s silo.

Pravilnik za avtomobilsko industrijo je zaenkrat stopil v ozadje ker so zastopniki NRA odločno izjavili, da nočejo več izgubljati besed o "open shopu".

Zveza trgovcev je zahtevala, naj bodo njihove trgovine zaščitene pred uničujočo konkurenco.

Danes se je vršila važna konferenca, na kateri so bili poleg Johnsona zastopani tudi pomožni administrator Simpson, pravni zastopnik NRA, Richberg, in zastopniki United Mine Workers.

— Ta konferenca se vrši z odobrenjem predsednika Roosevelta. — Nekateri lastniki premogovnikov so se sestali s predsednikom prejšnji teden. Z Rooseveltom sem neprestano v telefonski zvezi ter ga o vsem sproti obveščam.

WASHINGTON, D. C., 24. avgusta. — Zastopniki Marine Workers Industrial Union in podrejenih organizacij so prišli v palačo trgovskega departamenta, da predlože industrijskemu administratorju generalu Hugh S. Johnsonu zahteve za svoj delavski pravilnik ter so pri tem zahtevali priznanje sovjetske Rusije. Ta mornariška organizacija, ki je splošno znana kot komunistična, je poslala k Johnsonu delegacijo štirih mož.

General Johnson je delegaciji odgovoril, da bodo zastopniki Marine Workers Industrial Union mogli izraziti svoje mnenje, kadar bo prišel na razpravo mornariški pravilnik.

Odbor mornarske unije, v kateri so zastopani mornarji in pristaniški delavci, je zahteval, da NRA prizna mornarsko unijo kot organizacijo, ki ima pravico pogajati se s svojimi delodajalci glede delavskih pogojev. Johnson se z njihovo zahtevo ni strinjal, nakar so delegati odšli. Pozneje je delegacija naznanila, da se bodo posamezni delegati vrnili v New York, Baltimore, Philadelphijo, Norfolk in druga pristanišča ob Atlantiku in da bodo pričeli s štrajki in da bodo izsilili priznanje te organizacije.

Vodja delegacije Ted Baron iz New Yorka je rekel, da je 200,000 organiziranih delavcev v pristaniščih ob Atlantiku, da pa jih je od teh 100,000 brez dela. In tisti, ki imajo delo, morajo delati za sramotno nizko plačo. Vsled tega je po njegovem mnenju pristaniški štrajk neizogiben.

Za svoj pravilnik pod NRA zahtevajo pristaniški delavci po 8 ur dela na dan, 40 ur na teden in najmanj 40 tednov dela na leto ter 85 centov plače na uro.

Vihar je zahteval nad stiriideset žrtev

HRVATSKI VODITELJ USMRČEN

Prijatelj pokojnega Radića, Mirko Neudorfer, je bil ustreljen vpricho svoje žene.

Zagreb, Jugoslavija, 24. avgusta. — Mirko Neudorfer, hrvatski voditelj ter bivši finančni in poljedelski minister, je bil danes ustreljen na svojem posestvu v bližini Zlatara.

Ko je sedel s svojo ženo na verandi hiše, sta se mu približala dva mlada fanta ter mu izročila debelo pismo.

Neudorfer se je zatopil v pisanje, medtem sta pa oddala nanj tri strele.

Neudorfer se je zgrudil mrtev na tla, fanta sta pa pograbila pismo in pobegnili.

Neudorfer je bil velik prijatelj pokojnega Stjepana Radića, voditelja kmetijske stranke.

GOZDNI POŽARI V OREGONU

Portland, Ore., 24. avgusta. — Velikanski požari divjajo po več milijonov dolarjev vrednih vedno zelenih gozdih ob severnem obrežju države Oregon. Dva tisoč prostovoljnih gasilcev je moglo napraviti malo kaj drugega, kot bežati pred požarom.

Požar se je razširil po ozemlju, ki meri 350 kvadratnih milj. Plameni uničujejo najlepša smrekova drevesa. Vsled gostega dima ni mogoče dognati, koliko gozda je že uničenega.

POŽAR NA PARNIKU LAFAYETTE

Havre, Francija, 24. avgusta. — Požar je izbruhnil na parniku 'Lafayette', ki se nahaja v popravilu. Požar je bil omenjen na prostor pod vodno gladino.

ZA KAZEN MORA HODITI V CERKEV

Kansas City, Kans., 23. avgusta. — James Priest se ga je ob nedeljah rad navlekel in se je tedaj prepisal s svojo družino. Policijski sodnik ga je obsodil, da mora šest nedelj zaporedoma biti dvakrat pri maši, ker je svojo ženo in tasta zmerjal, da hodita preveč v cerkev.

POLICIST NI PREVARIL ŽEPARJA

Stockton, Cal., 23. avgusta. — Ker je na policijsko upravo prišlo več pritožb zaradi žeparjev na karnivalu v Turlock, je policijski načelnik E. W. Gaddy sklenil, da zadevo sam vzame v roke. V svoj žep je vtaknil veliko listino, v kateri je bil list za napisom: — Ali te je že kdo kdaj potegnil za nos? — Ko se je Gaddy celo uro gibal med množico, se je vrnil v me-

ZBOROVANJA KUBANSKEGA KABINETA

Predsednik de Cespedes se je posvetoval glede razpustitve kongresa. — Armadni poročnik linčan.

Havana, Kuba, 24. avgusta. — Danes je bil sklican kubanski kabinet k posebnim seji. Ministri so razpravljali kako bi bilo mogoče doseči sporazum med različnimi strankami, ki so zveste vladi, pa se v svojih programih zelo razlikujejo.

Kakor se čuje, bo kongres kmalu razpuščen ter se bodo preden se senjo vršile nove volitve.

Ko je dospel sem s parnikom poročnik kubanske armade, Maximiliano Casamayor ga je pocestna drhal napadla, pretepla, ga slekla do golega ter ga slednjic ustrelila.

Casamayor je bil baje Machadov pristaš.

Kubanska vlada je prepovedala vsem civilistom nošnje orožja. Revolucionarne družbe, kot na primer A. B. C. Zveza, so točno izpolnile tozadevno povelje.

ZAPREKE ZA PROTI VOJNO KONFERENCO

V Šanghaju je težko najeti dvorano za konferenco. — Oblasti se boje komunistov.

Šanghaj, Kitajska, 24. avgusta. Svetovni protivojni kongres, ki ima zborovati od 3. do 5. septembra, ima velike težave pri najetju zborovalne dvorane, ker se oblasti boje, da bo kongres pod komunističnim vplivom. Toda nek zastopnik delegatov je izjavil, da je med delegati samo en komunist in sicer urednik francoskega lista "L'Humanité" Paul Vaillant-Couturier.

Vaillant-Couturier, ki je voditelj francoske komunistične stranke, je bil leta 1927 šest mesecev v zaporu, ker je nagovarjal francoske vojake, da ne bi streljali na Kitajce, ko so velesile posredovale na Kitajskem. Tedaj je bil komunistični poslanec v francoski državni zbornici.

Lord Marley, ki je bil podtajnik v angleškem vojnem ministertvu in ki bo predsedoval kongresu, bruseljski župan dr. Jean Marteaux in Alexander H. Buchman iz Cleveland, O. bodo v nekaj dneh prišli v Šanghaj. Ko je Buchman na svojem potu v Šanghaj prišel v Tokio, so mu oblasti svetovale, da prostovoljno gre iz dežele, ali pa bo deportiran, ker je komunist. Lord Marley in dr. Marteauxup ki sta hotela v Tokio, da se posvetojeta z japonskimi liberalci, ni bil dovoljen vstop na Japonsko.

sto. Listnica je še vedno bila, kamor jo je djal. Toda, ko jo odpre, kateri je bil list z napisom: — Nehaj že vendar z norčijami.

AGRARNO VPRAŠANJE V NEMČIJI

Veleposestniki so privolili odstopiti del svoje zemlje. — Nazijci so obljubili brezplačno zemljišča vzhodni Nemčiji.

Berlin, Nemčija, 24. avgusta. — Junkerji (veleposestniki) Vzhodne Pruske so sklenili, da odstopijo del svoje zemlje, da nazijci izvrše svoj naselniški načrt. Do tega sklepa je prišlo na zborovanju mogočnih veleposestnikov v Koenigsbergu na poziv nazijskega voditelja na Pomeranskem Karpensteina in brandenburškega prefekta Viljema Kube.

Razsežnost in vrednost zemlje, katero hočejo aristokratski junkerji razdeliti med plebske nazijce ni znana, toda ta naklonjenost mogočnih posestnikov ima brezdvomno namen pomagati Hitlerjevemu voditelju iz težavnega položaja, da morejo izpolniti svoje obljube.

Ko so nazijci ob svojem početku radodarno obljubljali vse, da so dobili več volilnih glasov, je bila njihova največja privlačna sila v obljubi, da bodo v Vzhodni Prusiji naselili na majhnih posestvih 15.000 mož, ki so bili tedaj brez zemlje. Ko je bil nazijski agrarni voditelj Walter Darre imenovan za poljedelskega ministra, so politični opazovalci pričakovali da bo izpolnil nazijske obljube, s tem, da bo razlital junkerje, ki so bili zelo zadolženi, da bo ta veleposestva razdelil v majhne kmetije in na njih naselil brezposelne.

Toda Darre je pozneje kot minister izjavil, da se vlada ne bo dotaknila nobenega posestva, ne majhnega, ne velikega in ne glede nato, kako zelo je zadolženo, vsled česar je izgledalo, da nazijci ne bodo izpolnili volilcem danih obljub. Iz tega razloga ni bilo na razpolago zemlje za razdelitev. Zato so se vodilni nazijci, kot Karpenstein in Kube, obrnili na velikodušnost junkerjev in jih prosili, da prostovoljno žrtvujejo del svoje zemlje.

In junkerji so velikodušno ustregli tej želji ter so med drugim v svoji izjavi rekli sledeče: — Zastopniki lastnikov starih davnih veleposestev v Vzhodni Pruski, zvesti svoji tradiciji, da služijo svojemu kralju s krvjo in premoženjem, stoji trdno za možnim delom svojega kanclerja Adolfa Hitlerja. Ker je vlada določila kmetije, bomo z veseljem sodelovali in bomo po svojih močeh prispevali, kar primanjkuje zemlje. V izvrševanju stare tradicije svete dolžnosti vemo, da more le poljedelski razred, ki je zrastle na deželi, služiti za temelj narodno-socialistične države, na znotraj in na zunaj, v soglasju z besedami našega kanclerja.

Komisar za brezposelnost Friedrich Syrup je naznanil, da je sedaj en milijon manj brezposelnih, kot jih je bilo ob istem času lanskega leta.

Varočite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ZELEZNIŠKA ZVEZA JE BILA V MNOGIH DRŽAVAH PREKINJENA

Dvainsitirideset mrtvih; na stotine poškodovanih; na milijone dolarjev škode; pridelki uničeni; vlak skočil s tira; dva parnika nasedla — to so posledice strašnega viharja, ki je divjal predvčerajšnjim ob atlantski obali.

DRZNE ZAHTEVE JAPON. VLADE

Japonska zahteva premembo ameriške naselniške postave. — Postava je žaljiva za Japonce.

Tokio, Japonska, 24. avgusta. Japonska vlada zopet ostro obsoja ameriško naselniško postavo, ki izključuje naseljevanje Japoncev v Združenih državah.

Namestnik zunanjega ministra Mamoru Šigemitsu označuje v svoji izjavi naselniško postavo kot žaljenje japonskega narodnega ponosa. Dalje pravi, da bi Japonci odpravo te postave pozdravili kot žaljenje japonskega prijateljstva do Japonske in da potem ne bi bilo ničesar, kar bi kalilo mirne in prijateljske odnose med Japonsko in Ameriko.

To izjavo je Šigemitsu objavil mesto zunanjega ministra grofa Učida zaradi poročila, da se nekateri politiki v Združenih državah zavzemajo za to da bi bila naselniška postava odpravljena. Ko je leta 1924 ameriški kongres razpravljal o novi naselniški postavi in je japonska vlada izvedela, da hoče ta postava izključiti Japonce od naseljevanja v Združenih državah, je Japonska protestirala in grozila s težkimi posledicami.

Šigemitsu izraža upanje, da se bo onim ameriškim politikom, ki zagovarjajo premembo postave, posrečilo doseči odpravo postave, kar bo Japonska z veseljem pozdravila. Japonska zahteva, da je japonski narod glede naselniške postave postavljen na enako stališče z drugimi narodi in naj se tudi za Japonce postavi gotova kvota vsakoletnega naseljevanja. S tem bo prijateljstvo med Japonski in Združenimi državami ojačeno, povečana bo trgovina med obema državama, odstranjena bo nevarnost na Pacifiku in tekmovanje v zgradbi bojnih ladij bo nepotrebno.

NAJSTAREJŠA CIPRESA

Oaxaca, Mehika, 24. avgusta. — Kolikor je znano, je najstarejša živeča stvar cipresa v indijanski vasi Santa Maria del Tule, nekaj milj. vzhodno od Oaxaca. Gozdni inženir dr. Hermann von Schrenk ceni starost te ciprese na 4000 let in je prišel do tega prepričanja, ko je z dovoljenjem poljedelskega ministrstva nvertal neko drugo cipreso, ki po svojih obročih kaže starost 3000 let in je po primerjavi s to cipreso določil starost starejše ciprese na 4000 let.

Cipresa je visoka okoli 140 čevljev, njeno deblo pa meri v obsegu 117 čevljev ter jo s stegenjimi rokami objame 24 mož.

Natančnih poročil o škodi, ki jo je povzročil vihar, še ni. Celi deli države Maryland so še vedno odrezani od ostalega sveta. Brzjavna in telefonska zveza je prekinjena.

Reke so prestopile bregove, zgora so drli hudourniki in pretli uničiti vse, kar bi jim zastavilo pot. Prebivalci mesta Fleischmann v gornjem delu države New York so bili zelo prestrašeni, ker ni dosti manjkalo, da ni počil jez pri Switzerland jezeru. V tem slučaju bi bilo preplavljeno vse mesto.

Vremenski opazovalec na Empire State Building je ugotovil, da je pihal veter z naglico osemdesetih milj na uro.

V Ostend Beach so bile vse kleti hotelov in privatnih hiš pod vodo.

Parnika "City of Norfolk" in "Examelia" so bila vržena na pešak.

Ker se je neurje pojavilo baš ob času žetve, so bili v mnogih krajih vsi pridelki uničeni.

V državah Maryland, Virginia, New Jersey in Pennsylvania je bilo dvainsitirideset smrtnih slučajev.

Povzročena škoda zaenkrat še ni dognana, toda zdi se, da znaša nad dvajset milijonov dolarjev.

NAČRT ZA MIROVNA POGAJANJA

Štiri posredovalne države so odločile, da se Bolivija in Paragvaj pogajata za mir. — Sovražnosti morajo takoj prenehati.

Santiago, Čile, 24. avgusta. — Štiri posredovalne države Argentina, Brazilija, Čile in Peru so izdelale načrt za mir med Bolivijo in Paragvajem. Po tem načrtu naj se sovražnosti med obema državama prenehajo in se začneta pogajati za mir. Ta načrt bodo zastopniki štirih držav poslali vladam obeh bojujočih se držav v odobritev.

Pri sestavi tega načrta so se posredovalci držali odločnega stališča bolivijske vlade, da ne dovoli v nikakoli premirje dokler ni postavljena zadovoljiva podlaga, po kateri bo mogoče končnoveljavo poravnati spor za mejo med Bolivijo in Paragvajem.

La Paz, Bolivija, 24. avgusta. Zunanje ministrstvo se nagiblje k upanju, da bo v kratkem prenehalo bojevanje v Gran Chaco.

Bolivijski zunanji minister je naročil svojemu delegatu v Ženevi, da pri Ligi narodov odločno protestira proti predlogu begunskega odbora, da bi se v Chaco okraju naselili ruski begunci.

"Glas Naroda"

Owned and Published by EASTERN PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Miller, President L. H. ...

"GLAS NARODA" (Voice of the People)

Table with subscription rates: In whole year, In part year, In 6 months, In 3 months.

Advertisement on Agreement "Glas Naroda" ...

PO GOSPODARSKI KONFERENCI

Odkar se je svetovna gospodarska konferenca izjavila, so Združene države temeljito izpremenile smer svoje zunanje politike.

Z Anglijo in z njenimi dominiji so ostale sicer v najboljših odnosih, dočim se za države na evropski celinosti dosti več ne brigajo.

Precej tesna vez je pa nastala med washingtonsko vlado ter centralno — oziroma južno-ameriškimi republikami.

Po naročilu predsednika Roosevelta je bilo več južno-ameriških vlad obveščenih, da se hoče ameriški državni departmet pogajati z njimi glede sklenitve važnih trgovinskih pogodb.

Predvsem so bile imenovane Argentina, Brazilija, Čile in Kolumbija.

Med njimi je bila pred depresijo Argentina najboljfa odjemalka Združenih držav. Kot se sliši, se bodo tozadevna pogajanja kmalu začela.

Stvar pa ni tako preprosta, kot bi se zdela človeku na prvi pogled.

Največja težava je v tem, ker večino pridelkov, ki bi jih južnoameriške republike lahko eksportirale, Amerika sama prideluje in jih štiti z visoko carino.

Argentinska producira predvsem: pšenico, koruzo, meso, kožo in laneno seme.

Ker je na bušelji pšenice dvainštirideset centov ameriške carine, je jasno, da prihaja sem le malo tega argentinškega blaga.

Na bušelji koruze je 25 centov carine. Od vsakega funta zmrznega mesa, ki ga pošlje Argentina v Združene države, je treba plačati šest centov carine.

Od funta lanenega semena je treba plačati 65 centov, od kože pa deset odstotkov njene vrednosti.

Ameriška produkcija ima potemtakem povsem prosto polje, poleg tega je pa tudi predsednik Roosevelt v teku svoje predsedniške kampanje ponovno izjavil, da nikakor ne kaže znižati carine na farmske pridelke.

Napram ostalim južnoameriškimi republikam vlada isto razmerje. Branimo se blaga, ki bi ga nam lahko in rade prodale.

Le nekaj pridelkov, kot naprimer brazilška kava, je prostih.

Neoziraje se na to, pa je Washington ubral pravo pot. Treba bo tukaj in tam nekoliko popustiti ter napraviti izjeme.

Depresija je vse ameriške republike hudo prizadela, vsled česar je potreben sporazum v gospodarskem pogledu.

Izkušnje zadnjih mesecev so naučile Združene države, da je bodočnost njihove zunanje trgovine na tej strani Atlantskega oceana, ne pa v Evropi.

Strasna nesreča na reki Uni.

Promet med bosansko in hrvaško Kostanjino preko reke Unus, kjer se ni zgrajen toliko potreben most, vsrkrujejo brodarji s splavi in čolni. Zaradi kupčij pa je med obema obalama vedno zelo živahen promet in ko je bil te dni sejm v Kostanjini, je eden od velikih čolnov odplul preobtežen s potniki. Na čolnu, ki bi smel imeti z brodarjem vred največ 10 osebe, je bilo baje okrog 18 potnikov. Bala. Una je precej nemirna in ko je te preobleženemu čolnu na sredni reki v največjih vrtilmah priplul od nasprotne strani, se je med potniki za-

Iz Slovenije.

Cerkniško jezero je suho.

Že se pojavlja občutna suša. 9. avgusta je na Notranjskem; okoli Cerkniškega jezera, sicer nekoliko porosilo, toda premalo, vse premalo, saj je tod vročina zadnjih dni napravila že znatno škodo. Travniki so precej požigani in ne bo otave, če ne pride primernejša meža.

Cerkniško jezero je v glavnem posušeno. V glavni strugi v Obru, je še nekaj vode, požiralniki pa so ta tedne spravili velike vodne mase v podzemlje. Prebivalci vasi okoli Cerkniškega jezera so skušali kakor običajno naloviti pri požiralnikih večjo množino rib, zlasti ščuk in šljajnov, da bi jih posušili. Prišli pa so v konflikt z lastnikom cerkniškega ribolova, ki ima kakor trdi in je tudi že baje dosegel končne sodbe sodišč, edini pravico loviti ribe v jezeru in pritokih. Prebivalstvo se je nasprotno postavilo na stališče, da ima stare pravice ribolova ob usihanju jezera. Te je zabeležil že Valvasor. Lastniki ribolova v starini ščuk in tudi pred vojno so zahtevali gotovo odškodnino. Za tlačanskih časov so prebivalci dajali bistriški graščini in drugim graščakom desetine tudi od ribolova. Zdaj pa o-rožniki primajo vsakega nepoklicanega ribiča. Mnogi kmečki fantje so že bili obsojeni od sreškega sodišča v Cerknici na zaporne kazni od 5 do 14 dni. In to ljudi boli, ker se zeman sklicujejo na svoje stare pravice.

Huda nesreča v Ihanu.

7. avgusta je šla 22-letna služkinja Minka Mežnarjeva iz Ihanu proti domu. Mimo je privozil trgovec Rudolf Pavlin z vozom in jo podr. Voz je šel nesrečno služkinji čez trebuh in je nezavestna obležala. Prepeljali so jo v ljubljansko bolnico, kjer so ugotovili težke notranje poškodbe, zlomljeni ima tudi obe nogi ter hude poškodbe na glavi. Njeno stanje je zelo resno.

Patrona ni igrača!

Jože Rozman, 8-letni sin posestnika iz Bohinjske Bistrice, je našel na polju staro prazno vojaško patrono. Najprej je na njo nekaj časa pisikal. Mimo je privozil trgovec Rudolf Pavlin z vozom in jo podr. Voz je šel nesrečno služkinji čez trebuh in je nezavestna obležala. Prepeljali so jo v ljubljansko bolnico, kjer so ugotovili težke notranje poškodbe, zlomljeni ima tudi obe nogi ter hude poškodbe na glavi. Njeno stanje je zelo resno.

Samomor v Poljčanah.

Pri župniku Cilenšku v Poljčanah je bil zaposlen za hlapeca 45 letni Anton Koradžija. Zadnje čase je bil pa mož zelo potrt in zmeden. Po daljšem iskanju so ga našli obešenega na podstrešju. Vzrok samomora je bila neozdravljiva bolezen.

Gostilna "Pri slepem Janezu" zgorela.

11. avgusta se je od St. Vida do Ljubljane naglo razširila vest, da je zapel rdeči petelin na strehi skoraj slehernemu ljubljanzu znan gostilne "Pri slepem Janezu", ki leži v Zapužah ob glavni državni cesti Ljubljana-Bled. Ogenj je ljubko in ponosno domačijo, kjer so se tako radi ljubljanzani ustavljali poleti in pozimi, skoraj popolnoma uničil.

POZDRAVI

Predno se podam na obisk v stari kraj na parniku "Olympic", pozdravljam svojo družino in vse sosede ter upam na srečno svidenje v oktobru.

Pri tej priliki vsem rojakom tople priporočam potniški oddelek "Glas Naroda", kjer so mi za potovanje vse potrebno preskrbeli.

Steve Raspotnik, iz Benoit, Wis.

S posredovanjem potniškega oddelka "Glas Naroda" se je podal s parnikom "Olympic" na obisk v Slovenijo Mr. John Harold Masel iz Beacon, Ia.

Mr. Masel je bil rojen v Združenih državah, je že 18 let zaposlen pri železnici ter je sin splošno spoštovane družine Ignacia in Marije Masel v Beacon, Ia. Maselova družina je naročena na "Glas Naroda" že od leta 1896. Mr. John H. Masel je bil s postrežbo v potniškem oddelku "Glas Naroda" zelo zadovoljen ter to tvrdko vsem rojakom tople priporočila. V Ameriko se vrne dne 18. oktobra, do tistega časa pa pozdravlja vse prijatelje, posebno pa svoje stariše v Beacon, Ia.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA Angleško-slovensko Berilo (ENGLISH-SLOVENE READABLE) \$2. Narodna ga pri KNJIGARNI "GLAS NARODA" 216 West 15th Street New York City

Iz Jugoslavije.

Stočeno steklo jedla.

22-letna služkinja v Zagrebu, Marija Hodko, si je hotela končati življenje, ker pe bila nesrečno zaljubljenka. Ni pa hotela piti oetovne kisline, temveč je stolkla steklo na drobno in ga popila z vodo. Seveda ji je takoj postalo slabo in morali so jo prepeljati v bolnico.

Strašen zločin ljubosumnega moža

V vasi Dobrobatni blizu Velike Kikinde prebivajo Romuni in najpremožnejši med njimi je Vasilije Primescu, ki se je pred leti oženil z lepo in bogato Amarijo. Vzela sta se iz ljubezni, toda njuna sreča ni trajala dolgo, ker je bil mož strašno ljubosumen na ženo. Te dni je prišel v vas mlad študent in začel se je sukati okrog Vasilijeve žene. Zakonca sta se začela pripraviti in mož je prepovedal ženi hoditi z doma. Žena je često potožila sosedom, da po krivem trpi. Te dni je bil Primescu na občinski seji. Ta čas je pa prišel k njemu njegov brat Figor iz sosednje vasi in ga je čakal doma. S svakinjo sta sedela na vrtu; med tem se je pa vrnil Vasilije in ker ni našel žene v spalnici, je odšel na vrt, kjer je sedela na klopi s svakom. Mislil je da sedi z ljubčkom, je planil nazaj v hišo po revolver in oba ustrelil. Videč, da je ustrelil brata, si je hotel končati življenje, pa se je samo lahko ranil.

Pokopali so ga.

pa se je oglasil iz druge vasi. Pred dnevi so našli blizu Baškega Petrovega Sela obešenega moškega, starega okrog 25 let. Našel ga je kmet Stévan Markuš, ki je obvestil oblasti, češ, da je v njem spoznal hlapeca iz omenjene vasi Belo Centa. Oblasti so obvestile Centovo sestro, ki pa brata ni hotela videti mrtvega in tako so ga pokopali. Naenkrat se je pa Bela Centa oglasil iz sosednje vasi. Zato so morali odkopati truplo neznanega obešenca, da ugotovijo, kdo je.

Krvava rodbinska bitka.

Luk Kos iz vasi Bačvana blizu Bos. Kostajnice je pasel živino in je na pašniku zaspal. Živina je odšla na njivo njegovega sina Jove, kjer je začela jesti pšenico iz kopice. Ko je videl to Jovo, je pograbil kol in začel udrihati po očetu. Možu je prihitela na pomoč žena, toda sin je začel udrihati tudi po materi. Prihitela je še hči z motiko roditeljnima na pomoč in je zadal bratu več težkih ran. Končno je prihitel še sorodnik Peter Kos, ki je zašel udrihati po sestri podivjanega fanta, tako da se je kmalu vsa okrvavljena zgrudila.

Onusen zločin.

V Čupriji je bila umorjena te dni na polju Ruža Grujić. Dva maskirana tolovaja sta jo najprej posilila, potem ji je eden prerezal grlo. Nesrečnica je bila noseča in bi bila čez mesec dni povila otroka. Umora sta osumljena Milenko Paunović in njegov sin Čedomil.

Tihotapec smrtno ranil financarja

V vasi Čitluku blizu Mostarja sta zaslačila financarja Blaž Čuže in Šime Matijaš ponoči tihotapec, ki so tihotapili tobak. Financarja sta dva tihotapca prijela, ko sta ju pa hotela vkleniti so začeli drugi tihotapci odnašati zaplenjeni tobak. Financar Matijaš je skočil za njimi in začel streljati. Čuže je pa ostal pri zasračenih tihotapcih. Kar je eden potegnil nož in mu razparal trebuh. Težko ranjenega financarja so prepeljali v bolnico, toda zdravniki nimajo upanja, da bi mu rešili življenje.

Letalska nesreča pri Orikvenici.

1. avgusta zvečer so pripeljali iz Crikvenice v Zagreb truplo smrtno ponesrečenega blagajnika zagrebškega oblastnega odbora Aerokluba Dragotina Heckla: 30. julija je priredil zagrebški Aeroklub letalski miting in 21. julija popoldne se je hotel Heckel vrniti z avionom v Zagreb, pa se je zadržal v družbi angleških novinarjev in domačinov v Crikvenici do poznega popoldneva. Ob 18.30 je sedel s pilotom Čaničem v dvosedezni turistični avion, toda komaj sta se dvignila dobrih 100 m visoko, je izgubil pilot oblast nad krmilom in avion je treščil na tla. Heckel je obležal mrtev, ranjenega pilota so pa odnesli v bolnico. Heckel je bil star 44 let. Bil je uradnik Centralne banke in z vsjo ljubeznijo je progiral civilno letalstvo.

Zaljubljenca sta odšla počiv v smrt.

V Dubrovniku se je odigrala pretresljiva ljubavna tragedija. Kurjač v hotelu "Imperial" Ivo Priborac je bil zaljubljen v služkinjo Kristino Lukić. Fant je pa izgubil službo in tudi Kristina je bilo odpovedano, tako da se nista mogla vzeti. Ker so tudi fantovi starši nasprotovali sinovi ženitvi, sta zaljubljenca končno obupala in sklenila končno umreti. Ivo je odšel te dni popoldne k svoji materi, kamor je prišla tudi Kristina, da bi mu pomagala pri delu v hiši. Iz hiše se je slišalo prepevanje otočne ljubavne pesmi. Pred solničnim zahodom sta stopila zaljubljenca na teraso in prepevala dalje. Potem je pa sosed videl, kako je Ivo najprej ustrelil Kristino, potem pa še sebe. Našli so ju mrtva na terasi v mlaki krvi.

"GLAS NARODA" zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

Table with exchange rates: Dni 200, Dni 300, Dni 400, Dni 500, Dni 1000, Dni 5000. Lir 100, Lir 200, Lir 300, Lir 400, Lir 500, Lir 1000.

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljnjemo še boljše pogoje. IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH Za izplačilo \$5.00 morate poslati \$ 3.75 " " \$10.00 " " \$10.25 " " \$15.00 " " \$15. " " \$20.00 " " \$21. " " \$25.00 " " \$21.25 " " \$30.00 " " \$21.50 " " \$40.00 " " \$24.25 " " \$50.00 " " \$25.50

Prejemnik denar v starim kraju izplačilo v dolarjih. Najta nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.— SLOVENE PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda" 216 WEST 15th STREET NEW YORK, N. Y.

DRUŠTVA KI NAMERAVATE PRIKREDITI VESELICE, ZABAVE OGLAŠUJTE "GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vaši Slovenci v vaši okolici. CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

Peter Zgaga

OH, KJE SO ČASI, KJE SO TI, STI LEPI ČASI!

Vsako leto, ko gre poletje v zaton, ko začne pršiti z neba in ko se začno noči daljšati, se me loti neka čudna zamišljenost. Najraje sedim poleg okna in poslušam deževne kaplje, ko udarjajo na sipo. Vse je tako čudno žalostno...

Tedaj se zamislim v tiste lepe, krasne čase.

Saj se jih še spominjate, kaj ne, dragi rojaki? Že vsaj nekateri med vami se jih spominjate...

Preteklost se odpira, in jo vidim kakor na dlani pred seboj.

Kje so časi, ko je zaslužil človek dolar na dan, pa skoro ni vedel, kam bi z denarjem?

Gospodinja je šla nakupovat za soboto in nedeljo s tremi dolarji, pa bi kmalu omagala pod bremenom nakupljenih dobrot. In še drobčija ji je toliko ostalo, da je imel mož ves teden za carfare. Kje so tisti časi?

Kje so časi, ko si dobil dobre čevlje za dva dolarja, obleko za osem ali devet, klobuk si pa že preplačal, če si dal dolar zanj?

Kje so časi, ko si drdo pogledal gostilničarja, če ti je pozabil tretjati po vsakem tretjem kozarcu, ki si ga plačal? Ko je bilo pivu na grošu (skunar, da si ga komaj z eno roko dvignil), vino pa grošu in najmanj dve leti staro žganje po deset centov kozarček?

In ko si šel ob posebno svečanih prilikah v zganjano po steklenico francoskega konjaka za dolar petinsedemdeset centov, ti je dal prodajalec iz vseh sodov pokušnjo, debelo cigaro in še kako darilce za ženo ter te spremlil do vrat in ti naširoko vrata odprl ter ti z globokim poklonom naročil, da se ga spomniš, ko bo v hiši spet poroka ali prst. (Kaj ti le ob takih svečanih prilikah je prišel konjak po \$1.75 na vrsto).

Kje so časi, ko smo sedeli nedeljsko popoldne štirje pri mizi, pa sem rekel jaz ali ti:

Ah, kdo bo vedno letal s kruglo v salon! Dajmo vsak po pol dolarja, pa naj ga prinese sodček.

In ko je bil sodček šestodstotnega piva dve tretini prazen, smo soglasno sklenili: — Kdo, vraga, bo žlampal to sparjeno brozgo? Zložimo se za enega!

Rečeno storjeno. Za preganjanje slabosti in za nabavo novih moči je pa prišel v ponedeljek zvečer tretji na vrsto.

Kje so časi, ko si plačal v nedeljo popoldne na pikniku dolar vstopnina, pa si za tisti božji dolar lahko jedel in pil magari do dvanajstih zvečer?

(Društvo je pa z vstopnino plačalo vse stroške — poleg tega pa še napravilo par desetakov čiste-ga dobička).

Kje so leta, ko je imelo vsako slovensko društvo vrtarja — običajno najmočnejšega člana — ki ni puščal v dvorano tistih, ki so prišli deset minut prepozno k seji?

Kje so časi, ko je dajal pred glavno letno sejo bogat in oblasten društvenik članom za pijačo ter jima po ovinkih pretil, da bo odstopil, če ga ne izvolijo za predsednika?

Kje so časi, ko je fant zelo nedoločno vedel, kakšne barve nogavice, ima njegova ljubica, ko jo je presenetil v poltemni veži baš v trenutku, ko si je zavezovala zadržke na šestmjest inčev visokih čizmih?

Kje so časi, ko je govorila ženska o svoji smrtni sovražnici: — Sovražim jo iz dna srca, na koncu očesa je ne morem videti, toda, kar je res, je res: lasa ima neznanško lepe. Ko jih razpletje, ji sežejo skoro do kolen.

In kje so časi, ki je godba takoznana, da je šlo človeku po žilah, ter so tudi tistega, ki ni še nikdar plesal, zarobel pete?

In ko se je oglasila pesem, je izvabila — ali solzo iz oči ali pa vrisk iz srec.

Ej prijatelji, kje so, kje so tisti lepi časi:

Ko je bila pijača res pijača: Ko je bilo petje zares petje: Ko so bile ženske res ženske: — Ej, prijatelji, kje so časi, ko smo bili še mladi!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

LIKOVIC JOZA:

KOSE SE BLISKAJO

Snoči so fantje dolgo prepevali in klepali kose; bridki zvok me je bolesto ganil, da sem prisluškoval ostremu gnanju, ki se je strahotno utrinjalo po praznih dvoriščih; padalo na dišeče vrtove, se odbijalo od toplih reber, trkalo na okena in pretreslo moje srce. — Bridki zvok se je dotaknil tudi trav, ubogih trav in drobnih rožic, ki bodo jutri neslišno padale pod ostrimi kosami, padale kakor ne me žrtve usodnega življenja, ki terja njihova drobna stebelca in glavice. Marjetice, zlatice, Marijini kodrčki, deteljice, vse, ah vse bodo padale, kdo jim bo v slovo zapel... Nekdo koso kleplje, nocoj bo smrt stopila na poljane, se dotaknila trav in cvetov, na katere bo padla poslenjikrat blažena kos.

V zgodnjem julijemsem jutru sem se napotil pod Sbrbotnikom proti rakiškim senočetim. Neznatni zvezdni krogi so se razpuščali nad Pokojiščem, boje na Trebevniku so se svetile v oblini rosi, daleč nad Barjem je tonila luna, vsa bleda in trudna od dolge nočne poti. Jutranjica se je izgubljala kakor srebrena kaplja, ki polzi po zlizanem skalnem pragu v negibni tolnm; še je zamigljala, še se je zablesketala, nato je prešla v šcemčji belini nebes. Ko se je nad Kočenjijo spočela tiha zarja, so črvktnili škrjanci kraj žitja, vrgli so se v neizmerno naročje neba ter zapeli Bogu čast in hvalo. Potem so se zganili kobilarji za gostim robodovjem, kos je dvignil kljun in se spustil v dehteče čemilje po sladki vinček. Postolka je zapustila puščobno brežino in obvisela v zraku; dolgo je oprezovala in iskala drobni plen, nato se je bliskovito pognala v polje in dosegla žrtev. Roka je strepetala v tisočerihih spreminkih, ki so se raziskrili v ognjene drobtine. Tisočero malih življenj se je prebudilo in poiskalo pot v svetlo jutro. Družine žukov na širnih travniških so se dolgo dramile; vedno bližje sem čul brezimne napave, ki so jih svirali murni in drugi kriki, nekateri z visokimi, svetlimi glasovi, kakor bi nalahno podržavali s čudovitim lokom po srebrni strani, drugi so ubirali bolj nizko in odločno, nekateri zopet zveneče, malce rezko... Koliko prisrčne zahvale je bilo v

teh preprostih spevih. Zdelo se mi je, da ima sleherna bilka svojega mičnega soseda, ki jo s prepevanjem kratkočasi. Nprestano so si zamišljali nove napove, nihče jih ne more posneti s tako toplino. Katero grlo se odziva s tako toplino? Vse se budi, še globoko v gozdu nekdo vztrajno trka na debela, ali je skrben gospodar, ki odbira les za krajnike, ali je smrt, ki je zgrešila nočno pot...

Obstal sem sredi travnate ravnine, katero bodo danes pokosili. Roj kobilic se je splašil pred nogami, zlati krešič se je zamajal na stebelcu, lahen piš se je dotaknil trav. Vsa krasota julijskega jutra se je zalesketala, še puščobni hrastje kraj zanemarnjenega ševja so se zganili. Iz Barja se je prikradlo zvonjenje, Bog je dvignil dobrotljivo roko ter blagoslovil dan in zemljo.

Travnata ravan med Sobočevim in Brezovico je še vedno oddahnje na z redko koprano. Toda že so se stegnili tajmstvena roka in začela polagoma odstirati mehki prt, da bo še enkrat poljubilo milo solnce tihne trave in cvetke, preden bodo darovane in pogazene, kakor veva neizprosno življenje. Lepota in bridkost! Belo solnce se bo dotaknilo sleherne cvetke, v vsako bo dahnilo s svojimi toplimi ustnami, da ji ne bo tako hudo v zadnji uri. Glej! Kose se je bližajo, mrzli lesk ostrine se je potegnil za poljem. Ceste med strganimi plitovi so oživele, modrikasti dimi se svedrajo nad hišami. Ženske se trudijo okoli ognjišč z vlažnim dračjem; gospodarji pregledujejo vozove in žrdi, hlapei snaziho konjsko opremo, da se bo bliščala kakor za svatovski sprevid. Grabljice se kličejo za vrtovi, družine golobov zapuščajo varno gredo. Pri znamenju se zbirajo koseci, orglice se oglašajo... Nad Pristavo se trgajo bele megle, čvrsto solnce smodi njihove tanke kosmiče, da ginejo in se zvijajo v jutranji hripravici. — Končno se zasveti bukov les v svežji zelenini, rdečkasto lubje smrek zažari v bogatih žarkih, vrsta košatih orehov se koplje v zlatih poljih, ki pljuskuje z neba.

Medtem se je pojavila za poljem prva vrsta golorokih kosecev. Razporedili so se drug poleg drugega

in pripravili kose. Kratak vrisk pretrese ozračje, kose se grozno zabliškajo, fantje se sklonijo in zamahnejo. Vse je umolknilo, za hipec je vse tiho, kakor da se vse pripravlja na pogrebno pesem. Smrt je stopila na polje, med rože, v roso... To so za me najlepši, a tudi najboljstnejši trenutki pomladi; njena lepota je komična, kajti začelo se je bridko žrtvovanje. Kose neusmiljeno režejo, goste vrste trave padajo, široki skošniki se galjšajo. Vedno globlje v polje, kakor bi kdo razrezaval pisani prt. Nihče ne vzdihne, samo rosa se neslišno posipa, kobilice beže. Sveža zelenina pokošene trave gine v solčni pripekli, redi dobivajo ledoromno barvo, suh vonj vstaja in se spaja s soparico. Vlak vstaja se zlogoma vozi okoli mlakuže in se vrača med jelše.

Ko zraste solnce za moža visoko izza Kozlarce, se pripeljejo vesele grabljice. Zdi se mi, da se posipata iz belih predpasnikov deblet prijetno čebljanje in smeh. Sredi voza se košati velik jerbas z obilnim kosilom, ki ga pokriva svež prt. V senici razložo domača hči belo posodje in jed. Najmlajša skličje ljudi, tudi mene povabijo. Veter raznaša sladkobni vonj akacij, iz mahovitih zatijšij se krade vlažen, trohoben duh, smrečje diši po močni smolovini, vmes dehti kresniče, zrele jagode in mahovi. Voli počivajo v blagodejni senici, nad njihovimi širokimi boki miglja soparica, kakor da jih nekdo prijetno boža. Hed zajemanjem in ženketanjem se vrstijo šaljivi pogovori. Živahni solčni žarki se kradoma lovijo po zamaščenem robu velike sklade, čmrlj je zavohal sladko jed in monlja ter sili pod roko... Zadovoljno tihožitje zajame družbo, nekdo zaigra na orglice, daleč na železnici udarjajo težki pikoni kramparjev, ki popravljajo slabe tirnice. Nad njivo se vrtil postolka in z višine zalezuje drobni plen. Pod leščevjem pa počivajo kose, mrzle in negibne. Koliko lepih in zlatih življenj so pokončale!

Proti poldnevni grabljice preobrnejo in razmečejo seno, veter dviga suho bilje, pokošena ravan

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NARRATKO NA DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Po nepretrganem triletnem bolehanju je 22. avgusta zjutraj ob 2.30 uri preminul v Clevelandu poznani Anton Jakopič, v starosti 61 let. — Pokojni Anton Jakopič je bil rojen v vasi Slivnica, Notranjsko, pozneje pa se je z materjo preselil v Nemško vas pri Blokah, p. d. pri Starmanu. V Ameriko je došel leta 1900. Kmalu zatem je dobil delo v tovarni American Steel and Wire Company, kjer je pustil vse svoje moči, si nakopal bolezen in tako ostal v postelji, dokler ga ni rešila neizprosna smrt.

V nedeljo je v mestni bolnici v Clevelandu preminula Franciška Ornik. Ranjka je bila stara 63 let. Doma je bila iz vasi Siera gora, fara Primsko. Pred sodnimi meseci ji je umrl mož. V Ameriki se je nahajala 35 let.

V Clevelandu je Frank Barbič, kateremu se zdravje rapidno vrača, sprejel kandidaturu za councilmana v 32. wardi, katero mu je ponudila socialistična stranka.

Zadnji petek zvečer je bil v spodnji dvorani SND v Clevelandu shod vložnikov in društvenih odbornikov, zastopajočih zmaznjene vloge v North American Trust Banki. Okrog 1000 oseb je bilo navzočih. Govorili so Steve Pirnat, eden sklicateljev shoda, odvotnik Frank Opazkar in dr. Seliškar, bivši predsednik in zdaj konservator banke. Zborovanje je bilo nemirno in končalo se je brez kakega definitivnega zaključka ali načrta. Seliškar je na tem shodu priznal, da je bila banka že leto dni pred polomom v takih škripeh, da se je obrnila na razne banke v mestu, naj jo prevzamejo, česar pa niso hotele storiti. Zdaj imajo v načrtu ustanovitev nove banke, ker vlada ne posodi ničesar reorganizirani stari banki.

V Chicago, Ill., je Anton Gazdič, star 54 let in lastnik gazdolske postaje, umrl v nedeljo v bolnišnici s kroglo v trebuhu, katero sta nekaj ur prej izstrelila vanj dva zamorska bandita. Gazdič se je uprl in roparja sta ga ustrelila ter pobegnila.

V Pueblo, Colo. je umrl J. Mišmaš, star 37 let in doma iz Kala pri Ambursu na Dolenjskem. Zapušča dva brata v Pueblo in enega v starem kraju.

TUDI ORIENTALKE SE GIBLJEJO

V Teheranu se je nedavno vršil kongres, kateremu so prisostvovali zastopnice iz 15 orientalskih držav. Bilo je zbranih 1300 delegatkinj, ki so sprejele sklep, ki zahteva uvedbo splošne volivne pravice za ženske. Proti poplavi teorij z zapada so sprejele tole resolucijo. "Orientalke ne sme zapustiti svojih dobrih navad za kake novotarije. Zavreči mora slabe navade in nazore zapada o vlogi ženstva, ki tako ponižujejo ženo in jo tirajo v globok prepad." Dalje so zahtevale ustanovitev azilov za one ženske in dekleta, ki so padle, pa imajo še željo, da se povrnejo v urejeno življenje.

Poziv!

Izdajanje lista je v rizi s velikimi stroški. Mno go jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNEBY

30 Petra ta družba lenuhov in prjancev ni prav nič mikala. Odklonil je povabilo pod pretvezo, da mora še na delo.

— Sicer pa, — je pripomnil, — če pijem, me boli glava.

— Da, to je res, — je pritrdil Jakob in se zaničljivo ozrl na svojega slabotnega brata. — Včasih se mi smiliš, pokveka. Sicer pa nisi sam kriv, da si slaboten in bolehen, da ti gre vino takoj v glavo in da se lepega dekleta ustrašiš. Pa tudi jaz nisem kriv, da sem velik in močan, da imam rad veselo življenje, vino, zabavo in lepa dekleta. Delo, to je življenje zate, to te veseli. Jaz delam, kadar nimam nič pametnejšega pri rokah, pa še takrat se dolgočasim.

— Da, kot brata sva si zelo malo podobna.

— Po tvojih žilah, — je nadaljeval Jakob, — se pretaka kri pohlevnega jaguneta, po mojih pa kri najinega očeta. Že nad sto let smo, razen tebe, v rodu Frochardovih vsi taki. Ko je hudič sejal seme banditov po zemlji, se mu je menda pri nas raztrgala vreča.

— Ah, to je mož! — je vzkliknila Frochardka in se mu vrgla okrog vratu. — Glej, obožujem te, kakor sem oboževala tvojega očeta, pravega tolovaja... Ah kako je bil prijazen z menoj!... Pojdiva!

— Dovolj besedičenja, — je dejal Jakob, držeč denar v rokah. — Kdor me ima rad, naj gre z menoj. Moram si nabasati želedec. Pojdite, mati.

Prijel je moter čez pas in jo odvrlel veselo prepevajoč v krčmo.

Brusac je pa otožno zrl za njima, kako odhajata.

In videč, kako je mati zavila v krčmo, se je znova vprašal, ali bi ne bilo bolje napraviti temu neznoznemu življenju konec.

In v duhu je ponavljal:

— Kaj počnem tu na svetu? Čemu neki živim, komu sem potreben? Kaj nisem primoran vse življenje trdo delati, samo da preživljam tega lenuha Jakoba?

Tesno mu je bilo pri srecu, ubogemu fantu, in ko je tako obupaval, se je ustavilo pred njim več mimoidočih, ki so ga pomilovalno gledali.

Peter je to opazil.

In zavihljal je naglo svojo krošnjo na pleča ter krenil proti sosednji hiši, kličeč z otožnim glasom: Dajte brusit... škarje, nože... škarje, nože.

XII.

Ta čas, ko je imela Frochardova rodbina na javnem trgu sestanek, se je začelo drdranje normanskega poštnega voza.

Poštaljon je veselo pokal z bičem in priganjal konje. Končno je napravil težki voz kratke ovine in se ustavil pred vrati poštnega urada.

Uslužbenici, ki so že dolgo nestrpno čakali — kajni poštalon se je bil zakasnil — so skočili k vratem, da bi pomagali potnikom izstopiti.

In tedaj se je prišel tradicionalni koncert postreščkov in asočev:

— Prtljago, če dovolite?

— Dovolite mi nesti kovček, gospa.

Potem pa izvoščiki:

— Izvolite kočijo... In drugi:

— Želite nosilnice? In ker so vsi ti ljudji tesno obkolili poštni voz, je moral poštalon še pokati z bičem in kričati:

— Pozor... umaknite se! Dajte vsaj potnikom izstopiti...

V trenutku, ki sta se Henrika in Luiza pripeljali v Pariz, kjer bi ju bil moral čakati Martin, bo zanimivo zvedeti, kaj se je zgodilo s tem vrlim možem, odkar se je bilo Lafleuru posrečilo odkrižati se ga s pomočjo močne doze uspavalnega praška.

Kmalu po odhodu sluge markiza de Presses se je krčma počasi izpraznila. Toda natak, ki mu je bil dal Lafleur bogato napitnico, da bi ga obvestil, ko se zbudi njegov dozdevni prijatelj, torej ta natakar ni imel najmanjše skrbi, da bi motil spanje debeluhastega meščana, ki je smrčal, da se je krčma kar tresla.

— Le spi, dobričina, — je ponavljal tiho vedno, kadar so ga opravi privedli k spe-

čemu, — spi, kolikor te je volja, jaz te ne bom budil.

Od prihoda poštnega voza iz Evreuxa je bilo minilo že nekaj časa. Potniki so bili že izstopili.

Čez deset minut sta stali pred poštnim uradom samo še dve dekleti, za kateri se prvi hip nihče ni zmenil, kr so vsi mislili, da nekoga nestrpno pričakujeta.

Ena se je res neprestano ozirala zdaj proti Novem mostu, zdaj proti nabrežju Conti. Končno se je naveličala obračati glavo zdaj sem, zdaj tja, pa se je ozrla še po ulici Dauphine in Avguštinskem nabrežju, kolikor se ga je videlo.

Vsak hip je njeno pozornost odvrnil postrešek, ki se je hodil ponujati, ali pa izvošček, ki je vabil njo in njeno spremljevalko v kočijo. Dekle je pa tega in onega odklanjalo, češ, da nekoga pričakuje.

A čas je hitel.

— Kaj nikjer ne vidiš gospoda Martina? — je vprašala naenkrat druga potnica. — Ali se ti ne zdi čudno, draga Henrika, da ga tako dolgo ni?

— Res je, Luiza... toda potrpi malo... Če koga čakamo, se nam vedno zdi, da teče čas počasi.

— Meni se pa zdi, da stojiva tu najmanj že pol ure.

— Misliš?

Dekle je vzdihnilo.

— Dolgočasije se, — je dejala Henrika.

— Kaj hočem, jaz nimam ničesar, kar bi mi bilo v zabavo... In priznati ti moram, da mi polni vse to vrvenje sree z grozo... Čutim se izgubljeno v neizmernem prostoru. In proti svoji volji čutim...

— Strah? Česa se pa bojiš? Kaj nisem pri tebi kot straža, ki se lahko zaneseš nanjo?

Nehote se je Luiza približala svoji družici in ji stisnila roko. In kot bi hotela odvrniti pogovor od teh neprijetnih misli je nadaljevala:

— Že res, draga Henrika, toda to me ne more pomiriti. Ne razumem, zakaj naju pustiti gospod Martin tako dolgo čakati... V takih primerih pride človek navadno še malo prej.

— Prav praviš, draga moja; toda meni se zdi, da smo se peljali od Versailles prepočasi, da bi dohiteli izgubljeni čas... Vsaj tako sem slišala govoriti sprevednika.

Zdelo se je, da je Luiza zadovoljna s tem pojasnilom, ker je obmolknila.

Le njene roke, oprte na Henrikinu ramo, so se mrzlično tresle.

Ubožica je bila slepa. Če bi bila mogla opaziti, da se dan že nagiblje k večeru, da si bili zadnji potniki s sorodniki ali prijatelji že davno odšli, če bi bila mogla videti, da izvošček ni bilo več na trgu, da so bili odšli tudi postreščki, bi bila pač razumela, zakaj se ji je krčilo srce in zakaj jo je bilo v Parizu tako strah.

Ali je Henrika razumela, kaj se godi v njeni duši? Ali je slutila, kako se polašča njene družice vedno večji nemir?

Prizadevala si je na vse načine razvedriti Luizo, toda samo zato, da bi je ne minila potrpežljivost.

(Dalje prihodnjije)

Knjigarna "Glas Naroda"

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 West 18th Street, New York

MOLITVENIKI:

SVETA URA
v platno vez. 90
v fino usnje vez. 1.50
v najfinejšo usnje vez. 1.80
v najfinejšo usnje trda vez. 1.80

SERBI ZA DUŠO
v platno vez. 90
v fino usnje vez. 1.50
v najfinejšo usnje vez. 1.80

RAJSKI GLASOVI
v platno vez. 90
v usnje vez. 1.20
v fino usnje vez. 1.50
v najfinejšo usnje vez. 1.80

KVIŠKU SERCA
v limitirano usnje vez. 90
v usnje vez. 90
v fino usnje vez. 1.20
v najfinejšo usnje vez. 1.50
v najfinejšo usnje trda vez. 1.80
v bel celluloid vez. 1.20

NEBESA NAŠ DOM
v ponarejeno 1.00
v najfinejšo usnje vez. 1.50
v najfinejšo usnje trda vez. 1.80

MARIJA VARNICA
fino vez. 1.20
v fino usnje 1.50
v najfinejšo usnje trda vez. 1.80

Hrvatski molitveniki:
Ujeha Jatarost, fino vez. 1.00
Slava Bogu, a mir ljudem, fino vez. 1.50
najfinejšo vez. 1.80
Evangelij zabudni, v platno 90
fino vez. 1.00
Vino, najfinejšo vez. 1.80

Angleški molitveniki:

(za mladine)
Child's Prayerbook, v barvate platnice vezano 90
v belo kožo vezano 1.10
Come Unto Me, fino vezano 90
Key of Heaven, fino vezano 90
v usnje vezano 70
v najfinejšo usnje vezano 1.20

(ZA ODRASLE)
Key of Heaven, v celoid vezano 1.30
v celoid najfinejši vez. 1.50
v fino usnje vezano 1.50
Catholic Pocket Manual, v fino usnje vezano 1.30
Ave Maria, v fino usnje vezano 1.40

POUČNE KNJIGE
Angleško slovensko berilo 2.00
Amerika in Amerikanci (Trunk) 5.00
Angeljska služba ali usnje kako se naj streže k sv. maži 10
50 najčudnejših telesnih 70
Črkniško jenera 1.20
Domači zdravnik po Knajpu vezano 1.50
Domači zdravnik po Knajpu broširano 1.20
Domači svet 1.20
Gledanje 1.50
Hiri računanje 70
Gospodinjstvo 1.20
Sposobnja (Malk) 1. svazek 1.50
2. svazek, 1-2 snopič 1.80

Kljetstvo (Skallcky) 2.00
Kratka srbska gramatika 90
Kratka zgodovina Slovencev, Hrvator in Srbov 90
Kako so postane državljan Z. D. 25
Kako so postane ameriški državljan 15
Knjiga o dostojnem vedenju 50
Kubična Računica 70
Liberalizem 90
Materija in enerģija 1.20
Mlada leta dr. Janca Ev. Krika 75
Mladeničem, I. zv. 90
II. zv. 90
(Oba skupaj 95 centov)

Mlekarstvo 1.00
Nemško-angleški tolmaz 1.40
Nasveti za hišo in dom 1.00
Najboljša slov. kuharica, 665 str. lepo vez. (Kallinek) 5.00
Nemščina brez učitelja: 1. del 90
2. del 90

Največji splošni ljubavni in drugi pisci 70
Ojden botan 90
Ohrta knjigovodstvo 2.50
Praktični računar 75
Perotinarstvo, broširano 1.50
Pravila za otike 90
Psihične motnje na alkoholni podlagi 70
Predhodniki in ledjni utemelji ruskega idealizma 1.50
Radio, osnovni pojmi in Radijske tehnike, vezano broširano 1.70
Slovenska narodna mladina (obsega 452 strani) 1.50
Spretna kuharica, trdo vezana 1.40
Sveče Plinno stare in nove zavone, lepo trdo vezana 1.00
Sveče vino 90

Gospa REGINA Roman iz življenja: ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

14 — Gremo sreči nasproti, Valter, bodi popolnoma potolažen, sreči nasproti, — pravi in potlači svojo lastno bolezen. — Vse, kar nam je bilo mučno in težko, pustimo za seboj. Naprej bo pomagal Bog.

Regina opazi, kako se je Valter boril sam s seboj, kako ga je vedno prevzemal strah za njo in Urško, bojazen, ako ne bo žene in otroka pahnili v revščino.

In Regina se zasmee, da ga ojunaci. Veselo se razgovarja z Urško, odpre škatličko z bonboni, potisne enega Urški v usta, vzame sama enega in tudi Valter jima je moral pri tem pomagati. Urška je kmalu pozabila na vse, tudi Regina se je otrsela vseh skrbi, samo da bi moža tem bolj razvedrila. Šali se in smeje in nič več ne kaže, da ji je bilo srce težko in žalostno. In tako pomaga svojemu možu v težki uri. Zvavnja se in iztegne svoje močne ude. Zakaj se plašiti? Ali ni bil dovolj moža, da je mogel braniti ženo in otroka in jim preskrbeti brezskrbno življenje? Sedaj mu ni bilo več treba živeti pod pritikom nizkotne maščevalnosti podlega človeka. Njegov pogled se zjasni in oči mu zažare, ko pogleda v oči. Primé jo za roko.

— Junaška si, Regina, — pravi tiho. In vedel je, da še nikdar ni ljubil svoje žene tako zelo in tako iskreno kot v tem trenutku. Mala Urška je imela tisoč vprašanj. Videla je brez števila stvari, mimo katerih so šli odrasli brezbržni. Zakaj se zibljejo brzojavne žice, kaj delajo ljudje na polju, zakaj so krave večinoma belo in črno pisane in zaka je bil ob vsaki železniški čuvajnici majhen vrt. Vse je zanimalo malo Urško. In nato razmišlja, kako je v tuji deželi. Z odprtimi usti se je čudila. Ko sta ji oči in mati pripovedovala, da potujejo v deželo, v kateri je poletje, kadar je tuka doma polje pokrito s snegom, kjer žive črni ljudje, ki ne morejo postati nikdar beli, če se še tako univajo z milom in krtačo in kjer cveto drugačne cvetlice in žive drugačne živali.

Tuja dežela! To je bil za Urško nepojmljiv pojem, o katerem je vedno razmišljeval in vedno povpraševala stariše. In tako pridejo trije potniki še precej zadovoljni v Hamburg ter takoj gredo na parnik. Bil je že pripravljen na odhod in je napravil dober utis. Bil je skoro nov parnik, ki je napravil le še malo voženj.

Dobili so prijazno kabino z dvema velikima posteljama in z eno otroško posteljo. Takoj se Regina pripravi, da uredi kabino kolikor mogoče prijazno. Valter ji je hotel pomagati, toda pri tem je bil malo neroden, kot vsi moški, in Regina ga potisne na stol. — Tako, tu mirno sedi in samo glej, kako hitro bom vse to z Urško uredila. Ti mi boš podajal, jaz pa bom vse razložila po predelih in kljukah.

V eni uri je bilo vse gotovo, tedaj pa gredo na krov ter gledajo, kako prihajajo drugi potniki. Kmalu nato so jim prinesli čaj in pecivo, in Urška se je poslužila vsega v obilni meri. Kot kaka dama je smela vzeti vsega, kolikor je hotela. Vsa začudena pravi:

— Tukaj mi uagaja, mama! Tukaj bomo pa dolgo ostali. Ali moramo zopet kmalu z ladje?

— Ne, Urška, še dolgo ne. — Šele danes večer, ko bo popolnoma tema? Regina se smeje.

— Ne; še mnogo dni bomo ostali na parniku. — O! Mnogo dni? To je dobro! Kje pa bomo spali? — Saj vendar veš, v kabini, kjer smo razpotožili našo prtljago; ali, so tam vendar tri postelje.

Urška sklene roke. — Tam bomo spali? — Gotovo. — In vse te dni mi ni treba iti v šolo? — Ne; toda pri vsem tem se boš morala vsak dan učiti z mano, — pravi oče.

Urška veselo priklama. — Z mamco se rada učim. Toda, ko gremo s parnika, bom morala v tuji deželi zopet hoditi v šolo. — Mogoče boš od sedaj naprej ostala vedno pri mami. Urška široko odpre oči.

— O, potem bom pa rada ostala v tuji deželi. In izvanredno zadovoljna z vsem vzame Urška velik kos peiva in ga s slastjo povžije.

Nato zopet gledajo, kako prihajajo novi potniki. Pri tem jim čas naglo mine. Ko je zvečer zvonilo k večerji, gredo v obednico in zopet je bila Urška nad vse zadovoljna in njeni stariši tudi.

Celo noč je Urška dobro spala, toda stariši so še dolgo čuli. Ne samo nenavadna okolica je bila temu kriva, temveč skrbne misli so jima preganjale spanec. Valter in Regina vstaneta zgodaj zjutraj, kajti pri odhodu parnika sta hotela biti na krovu, pa tudi Urška se je zgodaj zbudila. Takoj po zajtrku so dvignili sidra.

Vsi gredo na krov in slone na železni ograji. Ropotanje in suvanje stresa veliko ladjo; piščal piska glasno, da se Urška nehoti oklene matere. In Urška se pomiri, ko prične igrati godba.

Počasi se je pričel parnik premikati. Vps se strese in vijak razburi vodo, tla zašumi. Kot dolg rep se vlečejo pene šumečih valov za parnikom.

Vse to je bilo nekaj novega za Urško in za stariše. Urška se dolgo ni mogla vsemu naučiti. Preveč novega je prišlo naenkrat. Veselo zavriška, ko priletijo blizu parnika jata čiger in veselo jim meče kose kruha, ki jih lete pobirajo iz vode. Vse to je bilo za njo čudovito lepo. Urška neprestano veselo vzklika in potniki so postali na njo pozorni in na njene stariše. Vsi potniki so se zanimali za lepi, visoko zračen par in lepega otroka. Polagoma so se skušali jim približati in so poizvedovali, kakšni potniki se peljejo z ladjo.

Po tej progji se vozi le malo letoviščnikov; vozijo se večinoma ljudje, ki imajo za pot najno potrebo. Posebno izbrana ni bila ta družba, toda jako zanimiva. V prvem in drugem razredu so potovali ljudje, katerim se je na prvi pogled videla precejšnja stopinja izobrazbe. V tretjem razredu pa so bili ljudje dvomljivega značaja.

Valter Kronek in njegova žena sta se ogibala stika z drugimi potniki. Sama s svojim otrokom sta si bila dovolj in nista potrebovala družbe drugih.

Tekom celega potovanja so imeli lepo vožnjo in le malokdaj so valovi udarjali ob steno ladje. Sonce je sijalo vedno gorkeje, čim bolj so se približevali ekvatorju. Polagoma so izginjali površniki in razpa ogrinjala in niso več potrebovali. Pokazale so se svetle poletne obleke in do poznega večera so potniki sedeli na krovu ter so gledali na čarobno nebo.

Urška je bila na parniku kmalu domača. (Dalje prihodnj.)

LETALEC POST — ČEHOSLOVAŠKEGA RODU?

Kakor poročajo iz češkoslovaških Jablonic, izvira ameriški letalec Wiley Post, ki je srečno absolvirval polet okolu sveta v sedmih dneh, iz češkoslovaške rodbine. Postov čed je bil jetniški paznik v Pragi. Imel je več sinov, ki so se vsi rodili v Pragi, kjer so tudi odrasli. Eden izmed njih je bil arhitekt, drugi se je posvetil vojaški karijeri in je dosegel podpolkovniški čin, tretji, z imenom Adolf Post, je bil vladni svetnik pri ravnateljstvu državnih železnic v Pragi.

Edini sin starega Posta, ki se je posvetil obrti, je bil Maks Post. Izučil se je vrtnarstva in se je pred nekaj desetletji izselil v Kalifornijo. Wiley Post je njegov sin. Pri Jablonicah žive še sedaj sorodniki letalca okolu sveta.

TRAGEDIJA INŽINIRJA V PUSTINJI

Italijanski inženir Barassi iz Benghase v Tripolisu je napravil s svojo ženo v Abalabio izlet z avtomobilom, ki ga je šofiral sofer v Montini. Na povratku je sofer zgrešil pot, avtomobilu je zmanjkalo bencina in vode in običajno je v pustinji. Potniki so morali prenočiti sredi pustinje. Zjutraj sta inženir in njegova žena sklenila vrniti se domov peš, sofer je pa krenil v drugo smer, da bi poiskal pomoč. Zakonec Barassi sta zašla po dobrih 20 km v peščene vrtince. Nekaj časa sta se z njimi brezuspešno borila, ko sta bila pa že močno izžrpana, sta se hotela vrniti k avtomobilu. Spotoma sta počela in inženirja je pičila strupena kača, tako da je čez štiri ure umrl.

Žena je prebila vso noč pri mrtvem možu, zjutraj je pa odvela njegovo truplo k avtomobilu. V Benghasu so izletnike drugi dan pogrešali in poslali so nad pustinjo letalo, da bi jih našli. Pilot poročnik Capperelli je po dolgem iskanju avtomobil našel, ni se pa mogel blizu njega spustiti na tla, ker se je bližala noč. Inženirjevi ženi je vrgel nekaj živil, zdravil in vode s poročilom, da se naslednjega dne vrne po njo. Tako je prebila nesrečna žena še eno noč pri mrtvem možu v pustinji, drugi dan so jo pa rešili strašnih muk in prepeljali domov. O soferju pa ni duha ne sluha.

SMRTNA NESREČA PRI POŽIGU

V Wallernu na Gradiščanskem se je primerila eksplozija, pri kateri je ubilo gospodarja. Eksplozija je nastala v kletnih prostorih gostilne Pfeifer in je razbila 13 oken in razgnala 15 sodov za vino in pivo. Tudi nekaj živali je obležalo pod razvalinami.

Krčmar Pfeifer, ki je hotel v trenutku katastrofe odpreti vrata v klet, je postal žrtev eksplozije. V bolnišnici, kamor so ga odpeljali, je izdihnil kmalu po izročitvi.

Kljub temu, da se je vil Pfeifer v smrtnih krčih, so ga v bolnišnici zaslišali, da bi dognali vzrok katastrofe. Izpovedal je, da je slišal v kleti šumenje in da je hotel pogledati, če se ni tja vtihotapil kak tujec. V trenutku, ko je pogledal skozi vrata, ga je udaril v obraz neznan mož.

Ta izpoved pa je bila, kakor se je pozneje izkazalo, zlagana, kajti Pfeifer je sam hitel v klet, kjer je prižgal ogenj. Pradž kratkim je namreč zavaroval svoje gospodarsko poslopje za mnogo višjo ceno, kakor je bilo v resnici vredno. Nadejal se je, da bo ogoljufal zavarovalnico s podtaknjem požarom. Pfeifer je vrgel vžigalico v mešanico bencina, ki pa je bila tako nerodno pripravljena, da ni hotela goreti, ampak je samo eksplodirala in vzela gospodarju življenje.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik združenih držav.

NEPRIJETNA VOŽNJA

Trgovec z živino Manatko iz Kolina n. J. je kupil v okolici Vratislave 11 glav goveje živine in k njia. Ker se mu je mudilo domov, je naprosil svojega znanca Eisingerja, naj najame vagon in pošlje živino za njim v Kolin, za kar mu je dal tudi primerno vsoto denarja. Kot gonjača je najel Manatko delavca Prokopa, ki je Eisingerju pomagal spraviti živino v vagon. Do odhoda vlada je manjkalo še nekaj minut in tedaj je Eisinger delavcu naročil, naj zleze v vagon in dobro priveže živino. Ta čas, ko je Prokop privezoval živino, so se pa vrata vagona zaloputnila in vlak je odpeljal.

Delavec je v začetku mislil, da vlak samo premikajo, ko se pa le niso ustavili, je spoznal, da je vlak odpeljal in da so ga zaprli v vagon med živino. Tako se je vozil dva dni do Kolina, kjer so vagon odprli, da je lahko izstopil. Ker v tovrstnem listu ni bil omenjen spremljevalec živine, so pa reveža se ovadili, češ, da se je zastoj peljal in moral se je zagovarjati pred sodiščem. Povedal je, da so ga v vagon zaprli proti njegovi volji. Ko je pa pozneje našel v njem nekaj hrane in cigarete, se je udal v svojo usodo in se peljal z živino do Kolna. V vagon ga je bajje nalašč zaprl Eisinger, da bi mu ne bilo treba plačati voznega listka, ki stane 70 češkoslovaških kron. Zato so Prokopa oprostili, pač se bo pa moral zagovarjati pred sodiščem Eisinger.

SIN UBIL OČETA

Pred kratkim je ubil v vasi Selencu blizu Smederevske Palanke 25-letni sin Gyorje Maričić svojega 50-letnega očeta Danila. Sin je takoj priznal zločin, zagovarja se pa, da je bil oče tiran in da je rešil družino večnih preprirov in pretepotov.

KOSE SE BLISKAJO

Nadaljevanje s 3. strani.)

izgublja mikavno lice. Na dolenji strani znašajo kopice, med katere kmalu zapeljejo voze. Prvega naložijo že po opoldanskem zvonjenju in ga potegnejo na trda tla; lepo se zamaje na varni cesti, hlapec počí z bičem, konji se uprejo, zadovoljno zre gospodar za njimi, košček sreče peljejo domov.... Tudi jaz se podam nazaj proti vasi; solnce in jutranji zrak sta me prevzela. Pod Lipovcem se že daljša sence, murni naznanjo popoldansko uro. Za Trebevnikom se nabirajo beli oblaki, podobni malim mokarjem.

In ko se stori večer! Zarja nagne rdeče lice, na Gredi še dnkrat strepeče neznamno bitje, ki se ni moglo posloviti od ljubega solnea. Ali se je vrnila kukavica v skrito ležišče, ali je trenil smrekov vršček v večnem vetru.... V Boskah so se razmajali vnočivo, na zapadu se je odprlo nebo, verne duše so se selile v nebesa. Po zvonjenju se začno zgrinjati mrakovi, mrtvaški pič se oglašja v lazu. Vasi se ne morejo umiriti. Neprestano se pojavljajo novi vozovi, polni dišečega sena in petja. Lešerbe brliče na nizkih oknih, da morejo z vozom varno zapeljati pod kozolce. Prijetna toplota in sladkobni vonj se mešata s človeškim znojnim in prepoteno živino. Iz vsakega šopa mrve zadehita zdravje in med. Smeh in šepet se družita med šelestenjem trave. Ljubezem je našla toplo zavetje.... In zopet novi vozovi sena! Na trdi cesti še vedno kloklajo preobložena kolesa. Grablje se ne morejo vriskati se nepovkami, kosci utajajo, vriski se neprestano trgajo v svetlo noč. — Vmes hrzajo konjički, nekje zvenkijajo verige, ali se vrecejo po tleh. Čudovito večerno razkošje, ki ga doživiš na domačih tleh, kjer še ni poteptana gruda ter zaničevano

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU 716 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y. PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

V JUGOSLAVIJO Preko Havre NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU ILE DE FRANCE

5. SEPTEMBRA 23. Septembra — 14. Oktobra

PARIS

9. Septembra — 29. Septembra

LAFAYETTE

13. Septembra — 7. Oktobra NIZKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblašcene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

28. avgusta: Roma v Genoa Berengaria v Cherbourg

29. avgusta: Leviathan v Cherbourg

30. avgusta: De Gramont v Havre Majestic v Cherbourg Manhattan v Havre Deutschland v Hamburg

1. avgusta: Bremen v Bremen

2. septembra: Conte di Savoia v Genoa

3. septembra: Ile de France v Havre Stendam v Boulogne

4. septembra: Aquitania v Cherbourg New York v Hamburg

1. septembra: Olympic v Cherbourg

2. septembra: Paris v Havre Vulcania v Trst Volendam v Boulogne Europa v Bremen

13. septembra: Lafayette v Havre Manhattan v Havre Berengaria v Cherbourg Albert Ballin v Hamburg

15. septembra: Rotterdam v Boulogne Majestic v Cherbourg

16. septembra: Rex v Genoa Bremen v Bremen

18. septembra: Reliance v Hamburg

20. septembra: Champlain v Havre

21. septembra: Aquitania v Cherbourg

23. septembra: Saturnia v Trst Ile de France v Havre Veendam v Boulogne

26. septembra: Europa v Bremen Stendam v Boulogne

27. septembra: Washington v Havre Mauretania v Cherbourg Deutschland v Hamburg

29. septembra: Paris v Havre Olympic v Cherbourg

30. septembra: Conte di Savoia v Genoa

2. oktobra: Resolute v Hamburg

4. oktobra: New York v Hamburg Bremen v Bremen Berengaria v Cherbourg

5. oktobra: Majestic v Cherbourg

7. oktobra: Milwaukee v Hamburg Volendam v Boulogne Augustus v Trst Lafayette v Havre

11. oktobra: Albert Ballin v Hamburg Manhattan v Havre Aquitania v Cherbourg

12. oktobra: Europa v Bremen

13. oktobra: Rotterdam v Boulogne

14. oktobra: Rex v Genoa Ile de France v Havre

18. oktobra: Hamburg v Hamburg Bremen v Bremen Stendam v Boulogne Olympic v Cherbourg Paris v Havre

21. oktobra: St. Louis v Hamburg Vulcania v Trst

25. oktobra: Deutschland v Hamburg Washington v Havre Berengaria v Cherbourg

27. oktobra: Majestic v Cherbourg

28. oktobra: Europa v Bremen Volendam v Boulogne Conte di Savoia v Genoa

1. novembra: New York v Hamburg Aquitania v Cherbourg

4. novembra: Volendam v Boulogne Saturnia v Trst Ile de France v Havre

7. novembra: Bremen v Bremen

8. novembra: Albert Ballin v Hamburg Manhattan v Havre

10. novembra: Rotterdam v Boulogne

11. novembra: Milwaukee v Hamburg Rex v Genoa Champlain v Havre

15. novembra: Hamburg v Hamburg Pres. Roosevelt v Havre Berengaria v Cherbourg

17. novembra: Stendam v Boulogne Paris v Havre

18. novembra: Augustus v Genoa

22. novembra: Deutschland v Hamburg Washington v Havre Aquitania v Cherbourg

25. novembra: Europa v Bremen Veendam v Boulogne Conte di Savoia v Genoa Ile de France v Havre

29. novembra: New York v Hamburg Pres. Harding v Havre

... SKUPNA ... POTOVANJA in cene vožnji:

Table with columns for Line (French, Italian, Cunard, Hamburg-American, North German Lloyd), Ship Name, and Dates/Prices. Includes entries like 'ILE DE FRANCE' and 'PARIS'.

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj priglasi in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE ŠE DANES NA: Slovenic Publishing Company TRAVEL BUREAU 216 West 18th Street New York, N. Y.

